

«Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida»

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Recuperar l'entusiasme pel seguiment de Jesús

Avui vivim la nostra fe cristiana enmig de situacions d'adhesió creient i de rebuig. Són, d'una part, formes explícites de manifestar-se obertament i, per l'altra, apareixen plenes d'ambigüitats i intermitències. També avui, com passava en temps de Jesús, la gent es dona a conèixer definint-se davant la seva persona, uns a favor i uns altres en contra del que diu i d'allò que fa. El seu comportament i moltes de les seves actuacions són posades en qüestió i la discussió és freqüent entre ells. Radicalismes de diferent signe marquen el terreny que imposaran i no voldran que sigui agredit. La gent, a poc a poc, o de cop, s'ha anat distanciant de Jesús fins el punt d'abandonar-lo i desaparèixer.

Anar-se'n, deixar, dimitir, sol ésser en certs moments la pràctica habitual en determinats ambients contagiats sobretot per la indiferència o el desencís. Persones que un temps s'havien entusiasmat pel seguiment de Jesús i la participació activa en l'Església i ara, de forma lenta i tímida, s'han anat reduint personalment i perden progressivament la il·lusió d'abans. També es verifica entre nosaltres la constatació de Jesús davant l'actitud dels seus contemporanis: «**Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida, però entre vosaltres n'hi ha qui no creuen**» (Jn 6,63-64).

La progressiva falta de fe ve a ser la causa de moltes reaccions, crisis, decepcions i abandons. També ho serà la desertificació espiritual, la crisi vocacional, el desconcert, les incerteses i els dubtes. La confiança en Jesús serà novament la resposta a la rehabilitació creient: «**Ningú no pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do**» (v.65). Jesús, amb un gran realisme i, segurament no sense dolor, veu abans i ara aquesta situació, observa els seus seguidors i a nosaltres, i ens pregunta: «**També vosaltres em voleu deixar?**» (v.67). *Què responem i com ajudam a respondre situats en els nostres ambients?* L'interès pel seguiment ha de ser clarament definit, ple de la netedat de cor que requereixen les benaurances. Només així, podrem dir convençuts: «**Senyor, a qui aniríem? Vós teniu paraules de vida eterna!**» (v.68).

El moment que vivim, encara tan afectat pel coronavirus, és una **oportunitat per arribar a aquesta «nova» normalitat, la de recuperar l'entusiasme pel seguiment de Jesús i la novetat de l'Evangelí**, don prenem bona nota i noves forces per a viure a fons el dia a dia amb esperança, oberts al tracte freqüent amb Déu que ens dona la pregària, la participació il·lusionada en la vida de la comunitat cristiana i des d'aquesta l'entrega a tota acció solidària i d'acompanyament cap els nostres germans i germanes. En ells i elles hi trobarem sempre Jesús!

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Recuperar el entusiasmo por el seguimiento de Jesús

Hoy vivimos nuestra fe cristiana entre situaciones de adhesión creyente y de rechazo. Son, por una parte, formas explícitas de manifestarse abiertamente y, por la otra, aparecen repletas de ambigüedades e intermitencias. También hoy, como pasaba en tiempos de Jesús, la gente se da a conocer definiéndose ante su persona, unos a favor y otros en contra de lo que dice y de lo que hace. Su comportamiento y muchas de sus actuaciones son puestas en cuestión y la discusión es frecuente entre ellos. Radicalismos de diferente signo marcan el terreno que impondrán y no querrán que sea agredido. La gente, poco a poco, o de repente, se ha ido distanciando de Jesús hasta el punto de abandonarlo y desaparecer.

Marcharse, dejar, dimitir, suele ser en ciertos momentos la práctica habitual en determinados ambientes contagiados sobre todo por la indiferencia o el desencanto. Personas que en un tiempo se habían entusiasmado por el seguimiento de Jesús y la participación activa en la Iglesia y ahora, de forma lenta y tímida, han ido reduciéndose personalmente y pierden progresivamente la ilusión de antes. También se verifica entre nosotros la constatación de Jesús ante la actitud de sus contemporáneos: «*Las palabras que os he dicho son Espíritu y vida. Y con todo, algunos de vosotros no creen*» (Jn 6,63-64).

La progresiva falta de fe viene a ser la causa de muchas reacciones, crisis, decepciones y abandonos. También lo será la desertificación espiritual, la crisis vocacional, el desconcierto, las incertidumbres y las dudas. La confianza en Jesús será nuevamente la respuesta a la rehabilitación creyente: «*Nadie puede venir a mí si el Padre no se lo concede*» (v.65). Jesús, con un gran realismo y, seguramente no sin dolor, ve antes y ahora esta situación, observa a sus seguidores y a nosotros, y nos pregunta: «*¿También vosotros queréis marcharos?*» (v.67). ¿Qué respondemos y cómo ayudamos a responder situados en nuestros ambientes? El interés por el seguimiento tiene que ser claramente definido, lleno de la limpieza de corazón que requieren las bienaventuranzas. Solo así, podremos decir convencidos: «*Señor, ¿a quién vamos a acudir? ¡Tú tienes palabras de vida eterna!*» (v.68).

El momento que vivimos, aún tan afectado por el coronavirus, es una **oportunidad para llegar a esta «nueva» normalidad, la de recuperar el entusiasmo por el seguimiento de Jesús y la novedad del Evangelio**, de donde tomamos buena nota y nuevas fuerzas para vivir a fondo el día a día con esperanza, abiertos al trato frecuente con Dios que nos da la oración, la participación ilusionada en la vida de la comunidad cristiana y desde ella la entrega a toda acción solidaria y de acompañamiento hacia nuestros hermanos y hermanas. ¡En ellos y ellas encontraremos siempre a Jesús!

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 23.

Dilluns de la setmana XXI.

Santa Rosa de Lima, sant Flavià, beat Pere Gelbert. Missa: 1Te 1, 1-5. 8-10; Sal 149, 1-4. 5-6a. 9b; Mt 23, 13-22.

Dimarts, 24.

Sant Bartomeu apòstol,

santa Emília, santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament. Missa: Ap 21, 9b-14; Sal 144, 10-13ab. 17-18; Jo 1, 45-51.

Dimecres, 25.

Dimecres de la setmana XXI.

Sant Lluís rei de França, sant Josep de Calassanç, sant Genís. Missa: 1te 2, 9-13; Sal 138, 7-12ab; Mt 23, 27-32.

Dijous, 26.

Sant Juníper Serra,

sant Melquisedec. Missa: 1Te 3, 7-13; Sal 89, 3-4. 12-13. 14. 17; Mt 24, 42-51.

Divendres, 27.

Santa Mònica,

sant Cesari d'Arles, sant David Lewis. Missa: 1Te 4, 1-8; Sal 96, 1. 2b. 5-6. 10-12; Mt 25, 1-13.

Dissabte, 28.

Sant Agustí d'Hipona,

sant Hermes, santa Joaquina de Vedruna, santa Florentina. Missa: 1Te 4, 9-11; Sal 97, 1. 7-8. 9; Mt 25, 14-30.

Diumenge, 29.

Diumenge XXII de durant l'any i setmana II del saltiri.

Martiri de sant Joan Baptista, santa Sabina, santa Basil·la. Missa: Dt 4, 1-2. 6-8; Sal 14, 1a. 2-3a. 3bc-4ab. 5; Jm 1, 17-18. 21b-22. 27; Mc 7, 1-8a. 14-15. 21-23.

PROJECTE CONSTRUCCIÓ AULA DE NATURA

PROYECTO CONSTRUCCIÓN AULA DE NATURALEZA
NATURE WORKSHOP BUILDING PROJECT
PROJEKT BAU EINES NATURKLASSENZIMMER

APORTACIONES

Aportaciones · Contributions · Beiträge

FUNDACIÓ SANTUARI DE LLUC
E580 2100 4684 1702 0000 1758

Gracias. Gràcies. Thank you. Vielen Dank

jardnaturalista@luc.net

AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ

bisbat de mallorca

@bisbatmallorca

www.bisbatdemallorca.org

bisbat de mallorca

@bisbatdemallorca

www.agenciabaleria.org

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mcs@bisbatdemallorca.org

DIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.org

IMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni - C/. Seminari, 4 / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 24 49 79 / tgeugeni@gmail.com / Dipòsit legal: PM 696/1986

Mosaic

Església
Notícia

Missa i presentació de les reformes de la casa d'espiritualitat de Son Fe

La missa d'inauguració fou presidida pel bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull.

La casa d'espiritualitat de Son Fe ha finalitzat una gran remodelació. El passat dijous dia 15 de juliol de 2021 fou inaugurada en una eucaristia presidida pel bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull. En la seva homilia, Mons. Taltavull recordà la important missió de les cases d'espiritualitat: "Aquí es respira d'una altra manera, aquí s'hi veu amb uns altres ulls, aquí parles amb el cor, aquí escoltes amb molta tendresa i sinceritat. Aquí hi ha quelcom que et commou", per finalitzar amb una lectura del llibre de les *Confessions* de sant Agustí. La casa d'espiritualitat de Son Fe pertany a la congregació d'Agustines Germanes de l'Empara i està situada a la carretera de Palma-Alcúdia quilòmetre 46. La missió d'aquestes germanes és oferir-la a tots els qui cerquen Déu, per a exercicis i recessos espirituals, convivències, cursets, grups de pregària, campaments... Podeu veure el reportatge realitzat per la Secretaria de Comunicació arran d'aquesta reforma a:

La presència de la Mare de Déu de Lluc a Mallorca (XIII) Posada de Palma

Jordi Llabrés i Sans.

Fotografia d'Alfredo Claret Blasco.

El carrer de la Posada de Lluc, en el centre històric de Palma, pren aquest nom per esser el lloc on altre temps s'hi aixecà aquest edifici tan essencial per a l'administració del propi santuari de Lluc. Quan en els nostres comentaris férem referència a Muro, ja parlàrem de la importància que tingué la xarxa de posades de què disposaven els quistors, escolans i col·legials que recorrien tot Mallorca per "fer la confraria", o sigui les acaptes de diners i altres fruits. Habitualment les posades eren assenyalades amb una capelleta situada damunt el portal d'entrada que contenia una imatge del titular de la casa. La tenia la posada del santuari de Montserrat, en el carrer del mateix nom a Palma, la té la posada del monestir de la Cartoixa de Valldemossa amb una figura de Sant Bru, a la mateixa ciutat, i la tenen les posades de Lluc a Pollença, Inca, Muro, Selva i un petit vestigi que queda a la de Palma. Tot i que primerament, cap a 1500, la casa del gran prior de Lluc Gabriel Vaquer, situada enfront de Cal Bisbe serví de posada, l'any 1541 el Santuari determinà comprar una casa, de dues plantes i porxos, amb hort i estables. Estava situada en el carrer del Guix, avui de la Posada de Lluc. Aquesta era propietat del prevere Antoni Andreu i els col·legials en pagaren 60 lliures. Poc temps després s'empegueren importants obres de millora i reforma als sòtils, teulades, façanes..., i es fa col·locar la imatge de la Mare de Déu de Lluc a damunt el portal forà de la casa. Entre els dispendis més freqüents que apareixen en els llibres de comptes s'entreveu la preocupació per proveir d'oli la llàntia que cremava totes les nits i els dissabtes de l'any. Ben aviat la imatge va ser canviada per un retaule amb polseres o portetes fabricat pel fuster Tremoler i pintat per mestre Llopis. Adesiara el nínxol s'anava modificant fins que al 1700 quedà definit en el gust barroc de l'època. Joan Muntaner i Bujosa, autor del llibre *Hornacinas Callejeras de Palma* (1946) fou a temps a descriure la capelleta primitiva: "trabajada con gracia y armonía de líneas puede verse empotrada sobre el portal... por su traza podemos datarla de la segunda mitad del siglo XVIII. Recordamos haver visto el nicho durante muchos años huérfano de figura piadosa hasta que en 1937 se le destino un cuadro con una reproducción fotográfica de la montañesa Virgen mallorquina". A iniciativa dels Missioners dels Sagrats Cors que tenien cura del Santuari de Lluc es va refer de bell nou i s'hi col·locà una imatge de la Mare de Déu. Aquesta encara s'hi conserva, tot i que la capelleta, després d'una reforma posterior, malauradament es reduí a la mínima expressió i fora cap tipus de gust. En aquesta posada que pertanyia al patrimoni lucà hi havia també una capella interna, manada construir durant el priorat de Sebastià Oliver (circa 1750), que servia perquè els col·legials poguessin celebrar-hi la missa de bon matí, abans d'emprendre les seves captacions. Presidia aquell recinte un retaule llavorat per l'escultor Gabriel Bennàssar i amb un quadre central que pintà Jaume Nadal. Aquest presenta una composició pròpia del segle XVIII que apareix la Santa Figura de la Mare de Déu vestida amb la típica gonella barroca i abillada amb diversos joiells com són les corones d'or, ceptre del mateix metall, la bola del món en mans del Nin Jesús i una radiant creu de Malta, probablement de nacre, que ressalta en el pit de la Verge. Als peus, la composició típica del santuari i, a banda i banda, la representació dels personatges que presenciaren la prodigiosa trobada de la Verge Lucana.

Lectura del llibre de Josué

24, 1-2a. 15-17. 18b

En aquells dies Josuè reuní a Siquem totes les tribus d'Israel, i cridà els ancians d'Israel, els seus caps, els seus jutges i els seus magistrats. Es presentaren tots davant Déu, i Josuè digué a tot el poble: «Si no us sembla bé tenir el Senyor per Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar: els que adoraven els vostres pares quan vivien a la regió occidental de l'Euftrat, o els déus dels amorreus, en el país dels quals viviu. Però jo i la meua família hem decidit adorar el Senyor.» El poble respongué: «Mai de la vida abandonarem el Senyor per adorar altres déus. El Senyor, el nostre Déu, és el qui ens va fer pujar amb els nostres pares de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge; ell obrà davant els nostres ulls aquells grans senyals i ens guardà pertot arreu on anàvem, enmig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosaltres, estam decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu.»

Salm responsorial (salm 33)

Tastau i veureu com és de bo el Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 21-32

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Que les esposes se sotmetin als seus marits, com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva esposa, igual que Crist és cap i salvador de l'Església, que és com el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, les esposes s'han de sotmetre en tot als marits. I vosaltres, marits, estimau les vostres esposes, tal com Crist estima l'Església. L'estima tant, que s'ha entregat a la mort per ella, per santificar-la: l'ha rentada amb el bany de l'aigua acompanyat de la paraula, i així ha pogut cridar a la seva presència una Església gloriosa, sense taques, ni rües, ni res de semblant, tota santa i immaculada. Igualment els marits han d'estimar l'esposa com el seu propi cos. El qui estima la seva esposa, és com si s'estimàs ell mateix. No hi ha hagut ningú mai que no estimàs el seu propi cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També Crist es porta així amb la seva Església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'Esclatua: «Per això l'home deixa son pare i sa mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.» És un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

6, 60-69

En aquell temps molts que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: «Aquest llenguatge és molt difícil! ¿Qui és capaç d'entendre'l?» Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això, i els digué: «¿Vos escandalitza això que us he dit? ¿Què direu si veis que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dóna la vida. La carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen.» Des del principi Jesús sabia qui eren els qui creien i el qui l'havia de traïr. Després afegí: «Per això us he dit abans que ningú pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do.» Després d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús demanà als dotze: «¿Vosaltres també em voleu deixar?» Simó Pere li respongué: «Senyor, ¿a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu.»

Lectura del libro de Josué

24, 1-2a. 15-17. 18b

En aquellos días Josué reunió todas las tribus de Israel en Siquén y llamó a los ancianos, a los jefes, a los jueces, a los magistrados para que se presentasen ante Dios. Josué dijo a todo el pueblo: «Si no os parece bien servir al Señor, escoged a quién servir: a los dioses a quienes sirvieron vuestros antepasados al este del Eufrates o a los dioses de los amorreos, en cuyo país habitáis. Yo y mi casa serviremos al Señor. El pueblo respondió: «¡Lejos de nosotros abandonar al Señor para servir a dioses extranjeros! El Señor es nuestro Dios; él nos sacó a nosotros y a nuestros padres de Egipto, de la esclavitud; él hizo a nuestra vista grandes signos, nos protegió en el camino que recorrimos y entre los pueblos por donde cruzamos. Nosotros serviremos al Señor, porque él es nuestro Dios.»

Salm responsorial (salm 33)

Gustad y ved qué bueno es el Señor.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

5, 21-32

Hermanos: Sed sumisos unos a otros con respeto cristiano. Las mujeres, que se sometan a sus maridos como al Señor; porque el marido es cabeza de la mujer, así como Cristo es cabeza de la Iglesia; él, que es el salvador del cuerpo. Pues como la Iglesia se somete a Cristo, así también las mujeres a sus maridos en todo. Maridos, amad a vuestras mujeres como Cristo amó a su Iglesia: Él se entregó a sí mismo por ella, para consagrarla, purificándola con el baño del agua y la palabra, y para colocarla ante sí gloriosa, la Iglesia sin mancha ni arruga ni nada semejante, sino santa e inmaculada. Así deben también los maridos amar a sus mujeres, como cuerpos suyos que son. Amar a su mujer es amarse a sí mismo. Pues nadie jamás ha odiado su propia carne, sino que le da alimento y calor, como Cristo hace con la Iglesia, porque somos miembros de su cuerpo. «Por eso abandonará el hombre a su padre y a su madre, y se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne.» Es éste un gran misterio: y yo lo refiero a Cristo y a la Iglesia.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

6, 60-69

En aquel tiempo, muchos discípulos de Jesús, al oírlo, dijeron: «Este modo de hablar es inaceptable, ¿quién puede hacerle caso? Adivinando Jesús que sus discípulos lo criticaban, les dijo: «¿Esto os hace vacilar?, ¿y si viérais al Hijo del Hombre subir a donde estaba antes? El espíritu es quien da vida; la carne no sirve de nada. Las palabras que os he dicho son espíritu y son vida. Y con todo, algunos de vosotros no creen. Pues Jesús sabía desde el principio quiénes no creían y quién lo iba a entregar. Y dijo: «Por eso os he dicho que nadie puede venir a mí, si el Padre no se lo concede. Desde entonces muchos discípulos suyos se echaron atrás y no volvieron a ir con él. Entonces Jesús les dijo a los Doce: «¿También vosotros queréis marcharos? Simón Pedro le contestó: «Señor, ¿a quién vamos a acudir? Tú tienes palabras de vida eterna; nosotros creemos. Y sabemos que tú eres el Santo consagrado por Dios.»